

CHÍNH TRỊ – KINH TẾ – XÃ HỘI

NHỮNG VẤN ĐỀ LÝ LUẬN CHUNG VỀ SỰ CẦM QUYỀN CỦA ĐCS TRUNG QUỐC

GS.TS. NGUYỄN VĂN HUYỀN

*Viện Chính trị học Học viện Chính trị -
Hành chính quốc gia Hồ Chí Minh*

Đảng Cộng sản (ĐCS) Trung Quốc và Đảng Cộng sản Việt Nam tuy có những nét khác nhau, song đều có tính chất, đặc điểm và sứ mệnh giống nhau là Đảng cầm quyền, lãnh đạo toàn dân thực hiện sự nghiệp xây dựng CNXH của mỗi nước. ĐCS Trung Quốc tuy thực hiện thể chế một Đảng cầm quyền, nhiều Đảng hợp tác, song thực chất, từ khi nắm chính quyền đến nay, vẫn luôn luôn là Đảng duy nhất cầm quyền. Điều đó dẫn đến một thực tế khó khăn trong việc đối mặt và giải quyết vấn đề dân chủ trong Đảng và trong xã hội, đến năng lực lãnh đạo và hiệu quả cầm quyền của Đảng, nhằm làm tốt sứ mệnh phát triển đất nước, để dân chủ vừa là mục tiêu vừa là động lực phát triển xã hội, và cuối cùng là để nhân dân thực sự làm chủ xã hội.

Dựa vào những khó khăn của CNXH trên con đường phát triển, các quan điểm chính trị phương Tây, đặc biệt là quan điểm của các thế lực thù địch đối với CNXH cho rằng: Thể chế một đảng duy nhất cầm quyền không thể thực hiện được dân chủ trong đảng và trong xã hội; một đảng duy nhất cầm quyền chắc chắn sẽ dẫn tới độc đoán, chuyên quyền, lạm hành quyền lực (chỉ có đa đảng đối lập mới tránh được căn bệnh tất yếu này); thể chế một đảng duy nhất cầm quyền cũng không thể thực hiện được việc kiểm soát quyền lực trong đảng, do đó cũng không thể tạo ra được động lực phát triển từ ngay trong đảng và từ đó, trong toàn xã hội.

Đối với ĐCS Việt Nam, trong thể chế một đảng duy nhất cầm quyền, lãnh đạo toàn xã hội thực hiện sự nghiệp xây dựng CNXH, chắc chắn cũng không

tránh khỏi những khó khăn nêu trên. ĐCS Việt Nam cầm quyền đã lãnh đạo nhân dân ta làm nên bao kỳ tích trong công cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc và xây dựng CNXH; nhưng trong điều kiện xây dựng xã hội mới hiện nay có bảo đảm dân chủ trong Đảng và trong xã hội không? Cơ chế để thực hiện dân chủ trong Đảng là gì? Nguyên tắc tập trung dân chủ trong Đảng có bảo đảm thực hiện dân chủ không? Một đảng duy nhất cầm quyền, quyền lực nhà nước tập trung (không tam quyền phân lập) có thực hiện được việc giám sát quyền lực của Đảng và của Nhà nước không? Mặt trận tổ quốc và các tổ chức chính trị - xã hội có làm tốt được vai trò phản biện xã hội đối với đường lối, chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước không? v.v..

Với nhiều điểm tương đồng như vậy, việc nghiên cứu lý luận về sự cầm quyền của ĐCS Trung Quốc sẽ cho Đảng ta những kinh nghiệm quý báu. Các nhà lý luận Trung Quốc cho rằng, những khó khăn, hạn chế của ĐCS Trung Quốc trong quá trình lãnh đạo nhân dân thực hiện công cuộc xây dựng CNXH, trực tiếp là những khó khăn, hạn chế trong Đảng không phải là do thể chế một đảng duy nhất cầm quyền hay do thể chế đa đảng. Thể chế một đảng duy nhất cầm quyền vẫn có thể thực hiện đầy đủ các yêu cầu về dân chủ trong Đảng và trong xã hội, về kiểm soát quyền lực, về phản biện xã hội, về năng lực lãnh đạo và sức chiến đấu của Đảng, v.v. để thực hiện mục tiêu phát triển đất nước, khi Đảng

nắm chắc được các quy luật cầm quyền và thực hiện tốt các quy luật đó.

1. Lý luận cầm quyền và quy luật cầm quyền của ĐCS Trung Quốc .

Các nhà khoa học, các nhà lý luận Trung Quốc cho rằng, sự hoạt động của một chính đảng trong chính quyền nhà nước bao giờ cũng có những quy luật nhất định; để hoạt động tốt, chính đảng phải tuân theo các quy luật đó. Nghiên cứu những quy luật cầm quyền của đảng nhằm nhận thức và nắm chắc những phép tắc mà đảng cầm quyền điều hành chính quyền nhà nước để thực hiện mục tiêu chính trị. Nhà nước là bộ máy, chính đảng là tinh thần; tinh thần của chính đảng là yếu tố quyết định hiệu quả và phương hướng đi lên của hoạt động của bộ máy nhà nước. Quy luật cầm quyền của đảng có đặc điểm: Tính khách quan, tính lặp đi lặp lại, tính tất yếu. Các chính đảng trong các nhà nước phương Tây theo đuổi các nguồn lực hợp pháp thông qua việc cân đối lợi ích xã hội, tăng sự ủng hộ của dân chúng bằng việc mở rộng cơ sở xã hội. Các ĐCS duy nhất cầm quyền cũng có những quy luật của nó. Những quy luật cầm quyền bảo đảm sự lãnh đạo thành công của ĐCS cầm quyền là:

Thứ nhất, Đảng phải luôn phát triển để thích ứng với sự phát triển của thời đại, xác định chính xác và nắm vững nhịp đập của xã hội hiện đại đang đi lên và đại cục phát triển.

Các nhà lý luận Trung Quốc cho rằng, theo quy luật tự nhiên, trong quá trình

tiến hoá của chọn lọc tự nhiên hoặc trong các cơn hồng thủy, một loài vật sống sót được không phải là do loài đó khoẻ nhất, cũng không phải là thông minh nhất, mà là loài có khả năng thích ứng tốt nhất và thực tế đã thích ứng được với những biến đổi có tính huỷ diệt trong tự nhiên.

Một đảng cầm quyền là tổ chức chính trị ưu tú, tiên tiến trong xã hội, có trí tuệ và mục đích rõ ràng, muốn cầm quyền lâu dài và thực hiện được mục đích của mình, phải biết căn cứ vào những biến đổi thời đại, có khả năng điều chỉnh và luôn tự đổi mới chính mình, làm cho đảng thực sự là đội tiên phong, là lực lượng trí tuệ, thực hiện mục đích chính đáng.

Cựu Thủ tướng Anh, T. Blair cho rằng, Công đảng Anh liên tiếp 4 lần không thắng cử trong những năm 1970, là do "Thế giới đã thay đổi còn Công đảng Anh thì không". Sau những năm 90 thế kỷ trước, Công đảng Anh đã đổi mới lý luận cầm quyền, làm cho đảng thích ứng với những thay đổi của thời đại, và lại giành được chính quyền.

Sự cầm quyền của chính đảng không chỉ là giành chính quyền, mà quan trọng hơn là sử dụng và thực thi quyền lực để thực hiện được mục đích chính trị của Đảng và của nhân dân. Hiệu quả thực thi quyền lực chính trị phụ thuộc vào sức mạnh của đảng. Đảng mạnh khi thích ứng với xu thế phát triển của thời cuộc, chuyển mình theo kịp và vượt trước thời đại.

Thứ hai, phát huy tối đa chức năng chính trị riêng có của chính đảng, xử lý

đúng đắn quan hệ giữa đảng cầm quyền với nhà nước và xã hội.

Chính đảng, công quyền và công dân là ba trụ cột lớn của xã hội hiện đại. Bất kỳ xã hội nào trong thế giới đương đại cũng được tạo thành và giải quyết các vấn đề chính đảng, nhà nước công quyền và công dân. Công quyền và công dân chủ yếu có mối quan hệ thống nhất - nhà nước và công dân, song đồng thời luôn có những quan hệ mâu thuẫn và xung đột - lợi ích chung - riêng, công - tư. Còn chính đảng với bản chất, chức năng và vị trí của mình, là trung gian và cầu nối để điều hoà lợi ích của công quyền và công dân. Đảng cầm quyền phải quy tụ lợi ích nhân dân, đưa lợi ích nhân dân vào hệ thống công quyền và nội dung giải quyết chúng trong các lĩnh vực nhà nước, đó là chức năng chủ yếu của việc cầm quyền.

Làm rõ quan hệ giữa chính đảng với nhà nước và xã hội, để cho chính đảng làm công việc của chính đảng, nhà nước làm công việc của nhà nước, xã hội làm công việc của xã hội, đó là điều quan trọng của việc nắm vững quy luật cầm quyền; và chỉ vận dụng đúng quy luật đó, phát huy được chức năng cầm quyền, bảo đảm và tạo điều kiện cho ba trụ cột xã hội vận hành hiệu quả.

Thứ ba, đoàn kết các tầng lớp xã hội, thông qua sức mạnh của tổ chức đảng để phát huy ảnh hưởng chính trị của đảng.

Theo các học giả Trung Quốc, Công đảng Anh không hạn định cơ sở giai cấp của mình chỉ ở đội ngũ công nhân, tức chính đảng đó hoạt động không chỉ vì lợi

ích của giai cấp công nhân Anh, mà đã hứa với toàn dân là "bảo đảm mọi người dân Anh đều trở thành tư sản trung lưu". Còn Đảng Dân chủ cánh tả Italia thì công khai tuyên bố rằng, Đảng là "đại diện cho tất cả công dân Italia". Khi phân tích vai trò của các lực lượng trong xã hội, Huntington, học giả nổi tiếng Mỹ nhận định: Tác dụng của nông dân là một biến số, nếu nó không phải là nguồn gốc của ổn định thì sẽ là nguồn gốc của cách mạng. Với thể chế chính trị, nhóm chống đối ở thành thị làm người ta đau đầu nhưng không mất mạng. Những người chống đối ở nông thôn mới gây mất mạng. Người có được nông thôn là có tất cả.

Đưa ra những dẫn chứng có tính tư tưởng lớn ở trên, các học giả Trung Quốc nêu lên một vấn đề lý luận căn bản trong sự cầm quyền của đảng là đoàn kết và huy động toàn xã hội, nhất là những lực lượng chủ chốt trong xã hội là quy luật của sự tất thắng trong cầm quyền của đảng.

Thứ tư, lấy việc cầm quyền lâu dài làm mục tiêu, phải giữ vững điều kiện về tư cách của một chính đảng lớn mạnh.

Đối với chính đảng cầm quyền Mácxít, sự lớn mạnh của đảng là do ba nhân tố: Tính tiên tiến, tính hợp pháp, được chế độ hoá. Tính tiên tiến của đảng bảo đảm rằng, đảng luôn đứng ở hàng đầu của thời đại; tính hợp pháp của đảng bảo đảm rằng, đảng luôn có được sự thừa nhận của nhân dân; sự cầm quyền được chế độ hoá đảm bảo rằng, hoạt động cầm quyền của đảng được quy phạm hoá và pháp chế hoá.

Tính tiên tiến của đảng là cơ sở cho tính hợp pháp của đảng; tính hợp pháp của đảng là sự thể hiện tính tiên tiến của đảng; còn sự pháp chế hoá bảo đảm rằng, tính tiên tiến và tính hợp pháp của đảng được củng cố.

Thứ năm, dùng tư duy của đảng cầm quyền sáng tạo ra lý luận về cầm quyền, định ra cương lĩnh cầm quyền và bồi dưỡng đội ngũ cầm quyền, đảm bảo chắc chắn việc thực hiện mục tiêu chính trị của đảng.

Đối với một đảng duy nhất cầm quyền, lãnh đạo sự nghiệp cách mạng của toàn đảng và toàn dân tộc, việc sáng tạo ra lý luận và khoa học về cầm quyền của đảng là nhiệm vụ, song quan trọng hơn, đó là yếu tố quyết định thành bại của đảng, nói lên trí tuệ, năng lực và mục tiêu chính trị của đảng.

ĐCS Trung Quốc đề ra nhiệm vụ: định ra cương lĩnh cầm quyền đúng đắn; lấy tư tưởng "Ba đại diện" và "Xã hội hài hoà" để nhận thức và định ra cương lĩnh cao nhất và cương lĩnh thấp nhất của đảng, từ đó xây dựng cương lĩnh hành động.

Đào tạo bồi dưỡng đội ngũ cán bộ cầm quyền đúng tiêu chuẩn. Đảng cần có 2 đội ngũ cán bộ là quan chức chính trị và quan chức thi hành công vụ.

Thứ sáu, kết hợp chặt chẽ các yếu tố kinh tế, chính trị, văn hoá để quản lý đất nước, không ngừng hoàn thiện phương thức cầm quyền và nâng cao trình độ cầm quyền của đảng.

Nâng cao trình độ cầm quyền của đảng bằng các nội dung sau:

Thích ứng với sự phát triển chính trị: xây dựng nền chính trị dân chủ XHCN là đòi hỏi nội tại của chính đảng cầm quyền, cũng là thích ứng với đòi hỏi phát triển của nền chính trị dân chủ thế giới.

Nâng cao năng lực cầm quyền (để thích ứng với sự phát triển của kinh tế thị trường XHCN và nền chính trị dân chủ), đảng cần 5 năng lực lớn: a. Năng lực phán đoán tình thế, b. Năng lực điều hành nền kinh tế thị trường, c. Năng lực đối phó với tình huống phức tạp, d. Năng lực cầm quyền theo pháp luật, e. Năng lực nắm vững toàn cục.

Sử dụng, mở rộng và bổ sung các nguồn lực cầm quyền: Nguồn lực lịch sử, nguồn lực quyền lực, nguồn lực lý luận, nguồn lực tổ chức.

Quản trị kế hoạch sách lược cầm quyền: Pháp trị và đức trị.

Cải cách phương thức cầm quyền: Sự lãnh đạo của đảng được thực hiện trong quỹ đạo dân chủ và pháp trị, trong đó, điều quan trọng nhất là, đảng cầm quyền phải hoạt động trong phạm vi Hiến pháp và pháp luật.

Thứ bảy, tạo ra một hình tượng cầm quyền tốt đẹp, luôn giữ được sự hướng tâm và quy tụ chính trị mạnh mẽ.

Tạo ra một chính đảng đại diện cho lòng dân, thu phục được dân chúng là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đảng thể hiện tính chất và hướng dẫn giá trị cho nhân dân, tạo hình tượng thân dân, gắn bó với quần chúng, liêm chính, làm việc vì dân, tiên phong, đứng

ở hàng đầu của thời đại trong việc thực hiện lý tưởng và mục đích của nhân dân.

Thứ tám, xoá bỏ mọi nhân tố đe dọa vị trí cầm quyền của đảng, giữ vững sự chỉ đạo có hiệu quả của đảng đối với chính quyền nhà nước.

Trong bối cảnh CNTB đang phát triển mạnh mẽ, chiếm ưu thế trong thế giới đương đại, để đảm bảo an ninh cầm quyền, ĐCS cầm quyền phải giữ vững và hoàn thiện chế độ hợp tác đa đảng do ĐCS lãnh đạo. Chế độ một đảng duy nhất cầm quyền và chế độ đa đảng kiểu phương Tây không thể bảo đảm an ninh cho vị trí và vai trò cầm quyền của ĐCS. Do đó, một nội dung lớn trong lý luận cầm quyền của đảng là phải giữ vững sự lãnh đạo tuyệt đối của đảng đối với quân đội, chống việc "nhà nước hoá quân đội"; đấu tranh trong hợp tác và hợp tác trong đấu tranh.

2. Lý luận về ĐCS duy nhất cầm quyền và vấn đề thực hiện dân chủ trong đảng và trong xã hội.

Đại hội lần thứ XVI của ĐCS Trung Quốc đã khẳng định một nội dung quan trọng của đảng cầm quyền là: "Dân chủ nhân dân là sinh mệnh của CNXH". Khi trình bày về vấn đề "Cải cách thể chế chính trị", Đại hội lần thứ XVII của Đảng lại khẳng định: "Phát triển chính trị dân chủ XHCN là mục tiêu phấn đấu của Đảng"; mục tiêu phấn đấu của Đảng là "Kiên định phát triển dân chủ XHCN".

Dân chủ không chỉ là sinh mệnh của Đảng mà còn là sinh mệnh của nước

CHND Trung Hoa. Không có dân chủ sẽ không có CNXH, không có hiện đại hoá XHCN, không có sự chấn hưng vĩ đại của dân tộc Trung Hoa. Dân chủ trong Đảng chưa phải là mục tiêu cơ bản của chính trị dân chủ Trung Quốc, dân chủ nhân dân mới là mục tiêu cuối cùng.

Dân chủ với tư cách là giá trị chính trị chung của nhân loại đều có tính phổ biến trên các mặt: Giá trị chính trị, hình thức thực hiện, các yếu tố nội tại, cơ chế thực hiện. Chính trị dân chủ không thể tách rời nền pháp trị, không tách rời chế độ bầu cử và sự tham chính của nhân dân; dân chủ chính trị cũng không thể tách rời sự giám sát quyền lực, bảo đảm sự minh bạch về chính trị, không tách rời việc quản lý xã hội, v.v..

Dân chủ là một thể thống nhất giữa tính phổ biến và tính đặc thù; không thể lấy tính phổ biến của dân chủ để phủ định tính đặc thù của dân chủ, để từ đó cho rằng, trên thế giới chỉ có một mô hình dân chủ. Quan điểm phương Tây cho rằng, chính trị dân chủ có ba tiêu chuẩn cơ bản: Chế độ đa đảng, tam quyền phân lập (lập pháp, hành pháp, tư pháp), chế độ người đứng đầu Chính phủ. Nhưng tiêu chuẩn dân chủ của phương Tây không phải là tiêu chuẩn của mọi nền dân chủ. Ý nghĩa cơ bản của dân chủ là nhân dân làm chủ. Chỉ cần nhân dân làm chủ thì dù vận dụng chế độ chính trị nào, thể chế quyền lực nào, chế độ bầu cử ra sao...đều có thể coi là chế độ dân chủ. Điều cốt tử là nhân dân có được thực sự làm chủ hay không, hoạt

động của đảng có thể hiện ý chí và vì lợi ích của nhân dân hay không - đây mới là tiêu chuẩn cơ bản để đánh giá chính trị dân chủ và trình độ phát triển của chính trị dân chủ.

Với lý luận đó, để đạt được mục tiêu cầm quyền, ĐCS Trung Quốc đã thực hiện:

-*Về chế độ chính đảng*, ĐCS Trung Quốc không thực hiện chế độ đa đảng, mà thực hiện chế độ "một đảng chấp chính và hợp tác đa đảng";

-*Về thể chế quyền lực*, ĐCS Trung Quốc không thực hiện "tam quyền phân lập", mà thực hiện chế độ "Đại hội đại biểu nhân dân các cấp; chú trọng việc kiểm chế giữa quyền quyết sách, quyền chấp hành và quyền giám sát";

-*Về chế độ bầu cử*, không thực hiện chế độ bầu cử trực tiếp trên quy mô toàn quốc đối với người đứng đầu Nhà nước; chức vị đó là do Đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc (Quốc hội) gián tiếp bầu ra.

2.1. Lý luận về điều kiện để phát triển dân chủ xã hội chủ nghĩa

Cải cách và hoàn thiện phương thức lãnh đạo, phương thức cầm quyền của Đảng - tiền đề quan trọng cho phát triển dân chủ XHCN. Để hệ thống chính trị vận hành tốt, quan hệ giữa các nhánh quyền lực phải đạt tới sự cân bằng động, tức là sắp xếp hợp lý quyền lực chính trị với tiến hành hợp lý hoạt động của hệ thống. Đảng cần hoá giải một số vấn đề hiện nay: "Quyền lực quá tập trung"; "phân định rành mạch giữa Đảng và Nhà nước" nhằm tránh nguy cơ phát

sinh tình trạng độc đoán, chuyên quyền do quyền lực quá tập trung; sắp xếp và phân định hợp lý các quyền lực chính trị của quốc gia.

Xử lý tốt mối quan hệ giữa Đảng và Nhà nước. Biện pháp then chốt khắc phục tình trạng bao biện, lấn sân Nhà nước, trùng lấp và chông chéo chức năng Đảng và Nhà nước, phải xử lý tốt quan hệ giữa đảng cầm quyền với nhà nước. Xử lý quan hệ này theo nguyên tắc: Chấp chính một cách khoa học, chấp chính dân chủ, dựa vào pháp luật để cầm quyền, xây dựng phương thức và thể chế hợp lý, làm cho thể chế hoà nhập với chính quyền, bảo đảm Đảng thống soái toàn cục, điều chỉnh hài hoà các mặt, nhà nước quản lý theo pháp luật, nhân dân làm chủ thực sự.

2.2. Mở rộng dân chủ trong Đảng - điều kiện quan trọng để phát triển dân chủ XHCN.

Nhận thức về chế độ tập trung dân chủ phải phát triển cùng với thời đại. Hiện tại chế độ tập trung dân chủ ở Trung Quốc chưa được thể hiện đầy đủ trong đời sống của Đảng, thường nhấn mạnh tập trung, chưa coi trọng đầy đủ dân chủ, từ đó nảy sinh hàng loạt vấn đề thực tiễn. Muốn theo kịp thời đại để hiểu và vận dụng đúng nguyên tắc đó, phải hiểu dân chủ và tập trung là hai mặt của một vấn đề; chế độ tập trung dân chủ không phải là dân chủ và tập trung gộp lại một cách cơ học, mà là hai mặt quan hệ thống nhất hữu cơ.

-Thực hiện chế độ hoá, quy phạm hoá và trình tự hoá quá trình dân chủ trong Đảng. Nguyên tắc dân chủ trong Đảng: Tôn trọng địa vị và bảo đảm quyền dân chủ đảng viên; đảng viên thảo luận những vấn đề trọng đại trong phạm vi nhất định, các quyết định của Đảng phải tuân thủ nghiêm ngặt nguyên tắc thiểu số phục tùng đa số; cơ cấu lãnh đạo các cấp đều được đề xuất từ dưới lên thông qua bầu cử; thực hiện bãi miễn người lãnh đạo; cơ quan lãnh đạo các cấp đưa ra quyết định phải thông qua thảo luận tập thể, cá nhân chuyên quyền; mọi đảng viên phải là người giám sát đồng thời bị giám sát; thông qua trình tự dân chủ để hình thành nghị quyết; mọi tổ chức và đảng viên phải chấp hành, bảo đảm sự thống nhất ý chí và hành động của Đảng.

-Chế độ bầu cử là phong vũ biểu của dân chủ trong Đảng. Không có tuyển cử dân chủ trong Đảng thì không có dân chủ trong Đảng. Bầu cử phải bảo đảm độ minh bạch, quyền biết rõ của đảng viên, quyền tham dự, quyền lựa chọn, quyền giám sát và phạm vi tuyển cử. Cải cách và hoàn thiện *chế độ tham dự dân chủ trong Đảng*: Xây dựng và hoàn thiện chế độ thông báo, chế độ phản ánh tình trạng và chế độ trưng cầu dân ý đối với vấn đề trọng đại của Đảng; xây dựng cơ chế bảo đảm quyền lợi của đảng viên trong sinh hoạt, tham gia trực tiếp vào việc quyết định công việc quan trọng của Đảng. Xây dựng và hoàn thiện *chế độ giám sát dân chủ*: Bảo đảm đảng viên

thực hiện đầy đủ quyền giám sát, kiện toàn trình tự và chế độ giám sát, chế độ báo cáo công tác định kỳ và chế độ làm việc liêm khiết; kiện toàn chế độ về sự kiểm chế và giám sát để đảng viên giám sát dân chủ đối với tổ chức đảng, giám sát của Ban Chấp hành đối với Thường vụ Ban Chấp hành, của Đại hội đại biểu đảng đối với Ban Chấp hành của Đảng; v.v...

2.3. Nâng cao năng lực lãnh đạo của Đảng - điều kiện cần để phát huy dân chủ.

Đảng cầm quyền phải giỏi quy hoạch toàn cục và bố trí xây dựng dân chủ: Đảng cầm quyền phải đứng ở tầm cao hơn, nhìn rộng hơn, nghĩ sâu hơn, có tầm hoạch định toàn cục, quy hoạch hợp lý, bố trí cụ thể. Đối với mục tiêu phát triển trung và dài hạn, nhiệm vụ ngắn hạn, phương pháp thao tác và các bước đi cụ thể...đều phải có quy hoạch cụ thể và chính xác theo tính tiệm tiến; về phương thức lãnh đạo và phương thức chấp chính, về chế độ Đại hội đại biểu nhân dân và chế độ lãnh đạo, về sự hợp tác đa đảng, hiệp thương chính trị, về phát triển dân chủ với duy trì ổn định.

Cải cách thể chế hành chính, từng bước chuyển biến chức năng chính phủ, cải tiến phương thức quản lý, thúc đẩy chính phủ điện tử, nâng cao hiệu quả hành chính, hình thành thể chế quản lý hành chính có quy phạm hành động, điều hoà vận chuyển, công bằng, minh bạch, liêm khiết với hiệu quả cao.

Hoàn thiện *cơ chế sử dụng con người* theo nguyên tắc "có lên có xuống", bảo

đảm "tràn đầy sức sống", tạo ra môi trường sử dụng con người công khai, bình đẳng, cạnh tranh, lựa chọn người hiền tài thực sự đúng đắn và hiệu quả.

Xây dựng *cơ chế vận hành quyền lực* có kết cấu hợp lý, sắp xếp khoa học, trình tự chặt chẽ, kiểm chế có hiệu quả. Đó cũng là những biện pháp căn bản để ngăn chặn nạn quan liêu, tham nhũng.

Cơ quan quyết sách các cấp phải hoàn thiện quy tắc và trình tự quyết sách trọng đại, xây dựng chế độ phản hồi ý kiến nhân dân, chế độ cáo thị và đối thoại về các vấn đề quan trọng của xã hội, hoàn thiện chế độ tư vấn, chuyên gia, thực hành chế độ luận chức và chế độ trách nhiệm trong quyết sách, ngăn chặn tình trạng quyết sách tùy tiện kém hiệu quả./.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Nguyễn Văn Huyền (chủ biên). *Đảng Cộng sản cầm quyền, nội dung và phương thức cầm quyền của Đảng*. Nxb. CTQG, HN, 2010, tái bản 2011.
2. Lưu Tân Hồng: *Những quy luật cầm quyền của Đảng Cộng sản Trung Quốc*. Bản dịch tiếng Việt, Hà Nội.
3. Du Khả Bình: *Đảng Cộng sản Trung Quốc và vấn đề dân chủ*. Thông tin những vấn đề lý luận, Học viện Chính trị - Hành chính quốc gia HCM, tháng 2 năm 2008.
4. Lý Lương Đống: *Phát huy dân chủ trong điều kiện một đảng lãnh đạo, hợp tác đa đảng*. Tạp chí trường Đảng Trung ương Đảng Cộng sản Trung Quốc, số 8-2008.

